

РЕШЕНИЕ

№ 1142

гр. Русе, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Дарин Н. Йорданов

при участието на секретаря Ширин Енв. Сефер
като разгледа докладваното от Дарин Н. Йорданов Гражданско дело № 20214520100117 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Предявени са иск за обезщетение за имуществени вреди от непозволено увреждане с правно основание чл.45 от ЗЗД и иск за лихва за забава с правно основание чл.86 от ЗЗД.

Претенцията на ищеца Г. Й. М. се основава на твърдения, че е длъжник по изпълнителни дела, водени при ответника ЧСИ В.М.. Първоначално било образувано изп. д. № *** /2015 г., по което ищецът направил прихващане за част от сумата и изплатил остатъка. Това прихващане обаче не било отбелязано на гърба на изпълнителния лист, не било отбелязано и плащането на част от сумата. Впоследствие този изпълнителен лист, по който било образувано изпълнителното дело бил изтеглен от взыскателя и въз основа на него било образувано последващо изп. д. № ***/2017 г., към което били присъединени изп.д. № ***/2017 г. и изп.д. № ***/2018 година. По така образуваното изпълнително дело, заедно с присъединените дела ищецът по настоящото дело като длъжник извършвал плащания и покрил окончателно вземането. Въпреки това била извършена продажба на негова земеделска земя. Същата била на стойност 1217,36 лева. Това било направено неоснователно - при липса на непогасено задължение. Освен това двукратно по описания начин била събрана сума от ищеца като длъжник в общ размер 1561,70 лева. Върху стойността на продадената земеделска земя от датата на продажбата до датата на завеждане на настоящото производство се дължала законна лихва за забава на стойност 401.91 лева. Така общият размер на

причинените вреди на ищеца от незаконосъобразни действия по изпълнението от страна на ответника в качеството му на ЧСИ били в общ размер 3180.97 лева (главница от 2 779,06 лева - 1217,36 лева плюс 1561,70 лева и 401.91 лева – лихви). Въз основа на тези твърдения ищеца по настоящото дело претендира за осъждането на ответника ЧСИ да му заплати сумата в размер 3180.97 лева. Претендира и за присъждане на направените разноски по настоящото производство.

Ответникът ЧСИ В.М., рег. №*** с район на действие Окръжен съд Русе е подал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете. Твърди, че по изп. д. № ***/2017 г. е проведена публична продажба на недвижим имот на длъжника и получената продажна цена в размер 1628 лв. била разпределена на вискателите по изп. дела № ***/2017 г., № ***/2017 г., № ***/2015 и № ***/2018 г. съобразно посочени размери в отговора при законосъобразно извършено разпределение, което ищецът не бил обжалвал. Сборът на сумите по разпределението бил равен на постъпилите суми от продажбата. Ответникът оспорва фактическите твърдения на ищеца и твърди, че същите не отговарят на действителността. По тези съображения моли иска да бъде отхвърлен.

Третото лице помагач ЗК Лев Инс АД, ЕИК 121130788 е взело становище по иска, като го оспорва. Пзовава се на това, че по извършеното разпределение от ответника ищецът като длъжник по изпълнението е имал възможност да го обжалва на осн. чл. 462, ал. 2 от ГПК, което не било направено. Сборът от разпределените суми бил равен на получената цена от продажбата на имот на длъжника. Не били представени и доказателства за недължимост на суми по посочените изпълнителни дела. С оглед на това счита, че искът е неоснователен и действията на ответника като ЧСИ са законосъобразни, поради което моли предявения иск да бъде отхвърлен. Счита че липсват противоправни действия или бездействие на ЧСИ, от които да се произлезли вреди за ищеца.

За да се произнесе съдът съобрази следното:

По делото са приложени изпълнителни дела № ***/2017 г., № ***/2017 г., № ***/2015 и № ***/2018 г., всичките по описа на ответника в качеството му на ЧСИ, по които ищецът по настоящото дело е длъжник. Първо е било образувано изп. д. № ***/2015 г. На 02.04.2017 г. ответникът е подал по същото молба по чл.454, ал.1 от ГПК, в която е посочил че на 31.03.2017 г. като е приложил платежно нареждане от 31.03.2017 г. за заплатени по сметка на ЧСИ М. 202,50 лв. по изпълнителното дело. Изложил е доводи че така погасява 30% от задължението си като счита че размерът на същото е намален с негово вземане срещу вискателя, с което прави прихващане. Искането за длъжника за спиране не е било уважено и са предприети последващи изпълнителни действия, за което той е бил надлежно уведомяван. Впоследствие с у-ния от 11.06.2018 г. делото и още две изп. дела - № ***/2017 г. и № ***/2018 г. са

присъединени към изп. дело № ***/2017 г. По това дело по искане на един от взыскателите е предприето принудително изпълнение срещу имот на длъжника – земеделска земя с площ от 3,285 дка в землището на с.Екзарх Йосиф. Междувременно ищецът бил завел срещу първоначалния взыскател по изпълнително дело № ***/2017 г. – Е. М., иск с правна квалификация чл.439, ал.1 от ГПК – отрицателен установителен иск за недължимост на вземането, за събирането на което е образувано изпълнителното дело. По същото са били изложени доводи че е налице пълно погасяване на вземането предвид извършено прихващане и неотразяване на това обстоятелство в изп. лист при подновяването на делото под този номер (първоначално било образувано като изп. дело №***/15 г.). С решението на съда по така образуваното дело – Решение №115 по въззивно гр. дело №***/18 г. на РОС искът е уважен само частично като не са възприети доводите на ищеца за осъществено прихващане с протокол на ЧСИ от 05.08.2015 г. Изрично е посочено, че липсват основания върху изпълнителния лист в полза на взыскателя Е. М. да се отразява погасяване в резултат на прихващане с вземане на длъжника, което също вече било погасено чрез прихващане по друго изп. дело. Прието е че за част от друго вземане на ищеца по настоящото дело не била налице пречка за прихващане и такова е осъществено, но в по-нисък размер, поради което не е налице пълно погасяване на задължението му, а остава непогасен остатък в размер на 231,51 лв., а не 369,48 лв., какъвто е бил общия размер на задължението му, респ. предмета на иска по въззивно гр. дело №***/18 г. на РОС (гр.дело №***/17 г. на РРС), т.е. **искът е уважен до размер от 137,97 лв.** По изп. дело ***/17 г. длъжникът също е подал молба по чл.454, ал.1 от ГПК, в която е посочил че е внесъл по сметка на ЧСИ М. 320 лв., което било 30% от задължението му. И това искане на длъжника за спиране не е било уважено поради това, че 30% от вземането е била сума в размер на 361,70 лв. В хода на производството по делото е било направено разпределение, което е било отменено въз основа на жалба на длъжника, но впоследствие е направено ново разпределение - №***/11.06.2018 г., **по което са изпълнени указанията на АС Велико Търново да се приспадне сумата в размер на 137,97 лв.** Срещу същото е постъпила жалба с вх.№ ***/18.06.2018 г., която е върната с разпореждане поради неотстраняване на разпределението е влязло в сила, независимо от това, че е подадена е нова /втора/ жалба срещу разпределението. При това положение е налице влязъл в сила акт на ЧСИ, който е стабилизирал, не е отменен по съдебен ред и няма данни същият да е незаконосъобразен. Доводите на ищеца че е погасил задължението си и по изп. дело №***/2015 г. и че по същото са били налице предпоставките по чл.454, ал.1 от ГПК са неоснователни. Платената по това изп. дело сума от 202,50 лв. не е 30% от вземането, а осъществените плащания не погасяват изцяло вземането, поради което същото правилно е било присъединено към изпълнително дело № ***/2017 г. и е участвало в разпределението по същото. От значение е и обстоятелството, че ЧСИ няма правораздавателни правомощия, поради което правопогасяващи възражения, като

прихващане, давност, опрощаване, сливане, новация, делегация, плащане могат да бъдат релевирани само пред гражданския съд, но не и пред съдебния изпълнител, който в случай на материалноправен спор между страните в изпълнителното производство няма възможност да събира доказателства и да извършва преценка дали действително са настъпили факти с погасителен ефект. Поради това при липса на влязло в сила съдебно решение съдебните изпълнители нямат процесуалноправно основание да извършват компенсация, тъй като тя не представлява изпълнителен способ, регламентиран изрично в Гражданския процесуален кодекс. В този смисъл е и съдебната практика - *Решение 526 от 14.09.2012г. по в.гр.д. № 956/ 2012г. на Окръжен съд Велико Търново, Решение № 276 от 12.07.2013г. по в.гр. д. № 460/13г. на ОС – Хасково, Решение от 17.09.2013г. по в.гр.д. № 605/13 на Окръжен съд – Кюстендил, Решение № 21.01.2014г. по ч.гр.д. № 16455/13г. на СГС, I б въззивен състав, Определение № 69 от 12.02.2015г. по т.д. № 1689/14г. на ВКС, ТК, II т.о., Решение № III-169 от 23.02.2015г. по в.гр. д. № 300/2015г. на Окръжен съд – Бургас, Решение № I -1024 от 29.10.2015г. по в. гр. д. № 1739/15г. на ОС – Бургас.* В случая не са представени доказателства за наличие на влязло в сила съдебно решение, с вземането по което ищецът по настоящото дело е можел да прихване насрещните вземания на някои от взыскателите по процесните изп. дела. Поради това и доводите му че незаконосъобразно е продадена негова земеделска земя при липса на непогасено задължение и така му е причинена вреда в размер – стойността на продадената земя, са неоснователни. С оглед на изложеното съдът счита, че както иска за вреди, така и акцесорния иск за лихва за забава са неоснователни и следва да се отхвърлят изцяло.

Разноските по делото следва да се разпределят по правилата на чл.78 от ГПК.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ищеца Г. Й. М., ЕГН:***** от гр.Русе против ответника ЧСИ В.М., рег. №*** с район на действие Окръжен съд Русе иск – да му заплати обезщетение за имуществени вреди от незаконосъобразни действия в качеството му на ЧСИ по изп. д. № ***/2017 г. и присъединените към него изп. дела в общ размер 3180.97 лева, от които 1217,36 лева за незаконосъобразно продаден негов имот - земеделска земя с площ от 3,285 дка в землището на с.Екзарх Йосиф, 1561,70 лева – двукратно събрана сума, която вече била платена и 401,91 лева – лихви за забава върху стойността на продадената земеделска земя от датата на продажбата до датата на завеждане на настоящото дело.

ОСЪЖДА Г. Й. М., ЕГН:***** от гр.Русе да заплати на ЧСИ В.М., рег. №*** с район на действие Окръжен съд Русе сумата в размер на лева – разноси по делото.

Делото е разгледано при участието на трето лице- помагач на ответника - ЗК Лев Инс АД, София с ЕИК 121130788.

Решението може да се обжалва пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____